

Over de schreef.

Prangende vragen aan bestuurders en hulpverleners.

Na de chemiebranden in Moerdijk en Amsterdam en de catastrofale ontwikkelingen bij de kerncentrales in Japan, lig ik 's nachts te woelen en te piekeren.

Zeker nu 18 maart ook nog eens bekend werd dat minimaal 71 Nederlandse bedrijven vergelijkbaar met Chemie-Pack niet veilig genoeg zijn. Hoe is dat in Antwerpen, de 2^e grootste petrochemische haven ter wereld met ruim 67 hoog risico bedrijven op slechts 15 kilometer afstand van West-Brabant? Want stel dat menselijk falen, een technisch gebrek of zelfs een ondenkbare natuurramp zich in Antwerpen of Bergen op Zoom plotseling voordoet, zijn onze bestuurders en hulpverleners hierop dan wel voorbereid en voldoende getraind? Deze dagen malen talloze vragen 's nachts en overdag continue door mijn hoofd.

- Zijn onze autoriteiten zich wel 100% bewust dat een chemie- of kernramp zich ook bij ons (geheel onverwacht en op elk moment) kan voordoen?
- Hoe gaan gemeente, brandweer en gezondheidszorg reageren als een dergelijke situatie zich voordoet in Woensdrecht?
- Welke zekerheden heeft men ingebouwd om de informatievoorziening aan de bevolking te garanderen, ook als door stroomstoring of overbelasting rampenzenders of websites uitvallen?

- Hoe denkbaar is het dat een initiële ramp zich in onze regio (van brandhaard naar naastgelegen risicobedrijven) kan uitbreiden?
- Staan 'onze' 72 hoog risico bedrijven op voldoende afstand van elkaar en zijn er 'buffers' tussen gelegen die zelfs een ondenkbare uitbreiding van een ramp kunnen voorkomen?
- Is men voldoende op de hoogte van de actuele risicoanalyse van de ons omringende Seveso bedrijven en zo ja, hoe vaak wordt deze risicoanalyse aangepast?
- Stelt men het regionale rampenplan bij aan de hand van deze muterende risicoanalyses?
- Heeft men inzage in de inspectierapporten bij de ons omringende hoog risico bedrijven?
- Hoe is het handhavingsbeleid na bevonden gebreken tijdens een inspectie?
- Kan men in het geval van een chemie- of kernramp, zelfstandig metingen verrichten naar het risico van luchtkwaliteit en hoe snel kan men de bevolking indien nodig informeren?
- Hoe vaak oefenen onze gemeente en hulpdiensten dergelijke scenario's, ook als routine?
- Zijn hierbij waarnemers van buitenaf aanwezig of welkom?
- Zijn de bevindingen van deze oefeningen openbaar voor ondermeer milieu verenigingen, de media en de bevolking?
- Wie checkt en doublecheckt de luchtmetingen en bodemonsters in het geval gevaarlijke gassen of nucleaire wolken over onze regio drijven?
- Worden deze metingen ook periodiek gedaan als er van een ramp geen sprake is, om zo eerder gemeten concentraties te kunnen vergelijken?
- Wanneer is er feitelijk wel sprake van *gevaar voor de volksgezondheid*?

- Welke normwaarden hanteert en handhaaft men in onze regio voor bijvoorbeeld dioxine, lood, zwavel, benzeen, radioactiviteit, fijn stof, geluid, enz?
- Hoe actueel is men bekend met inspectierapporten die al of niet bij herhaling gebreken hebben gerapporteerd bij de ruim 72 hoog risico bedrijven in 'onze' regio's?
- Na Moerdijk was er veel kritiek op het (on)zichtbare optreden van bestuurders en hun communicatie. Welke lessen heeft men in onze regio hieruit getrokken?
- Is men van mening dat een *quickscan* van hoog risico bedrijven binnen een straal van 25 kilometer rond ons leefgebied een ramprisico voor onze regio kan verminderen?

Veiligheid in geding bij 25 chemische bedrijven

Uitgegeven: 18 maart 2011 07:53

Laatst gewijzigd: 18 maart 2011 07:59

DEN HAAG - Ten minste 71 bedrijven vergelijkbaar met Chemie-Pack, het chemiebedrijf in Moerdijk dat in januari in vlammen opging, zijn niet veilig genoeg.

© NU.nl/Paul Schrandt

Dat heeft staatssecretaris Joop Atsma (Infrastructuur & Milieu) vrijdag geschreven aan de Tweede Kamer op basis van een onderzoek door de VROM-Inspectie.

Atsma liet op verzoek van de Tweede Kamer de zogenoemde quickscan uitvoeren van bedrijven die in dezelfde risicocategorie vallen als Chemie-Pack.

- Vindt men dat na een ramp als in Moerdijk – zo die zich in ons leefgebied zou voordoen – een bevolkingonderzoek aangeboden moet worden? Zo niet, wanneer dan wel?
- Is het een taak van de overheid om omrust, economische schade resp. schadeclaims na een ramp te beteugelen? Zo ja, in hoeverre verhoudt zich dit al of niet op gespannen voet met de primaire zorg om de burger qua gezondheidsrisico's en leefklimaat?
- Na de brand in Moerdijk kwam er zelfkritiek uit het brandweerkorps. Men erkende dat het materiaal waarover men beschikte, ongeschikt was voor dit soort rampen. Hoe ongeschikt is onze regionale brandweer in het geval van een

chemische- of nucleaire ramp?

- Bestaat er een lijst van aanbevelingen?
- In Moerdijk was er van alles mis met de dagelijkse giflijst, zodat de brandweer onvoldoende wist welke inzet er nodig was in het geval van een ramp. Hoe is de actuele kennis van onze gemeente en brandweer betreffende de giflijsten van de ons omringende risicobedrijven?
- Wat zijn de aanrij tijden van onze hulpverleners als er zich een ramp voordoet?
- Welk percentage van onze hulpverleners is voldoende opgeleid om adequaat te kunnen handelen? Bijv. na bevonden risicobepalingen (gif of radioactiviteit) om vervolgens tijdig en effectief de bevolking hulp te bieden? Is dit aantal of percentage voldoende?
- Hoe snel kunnen de ruim 20.000 inwoners uit de Zuidwesthoek worden geëvacueerd en is hiervoor een actueel en bewezen evacuatieplan beschikbaar?

Deze vragen zijn een greep uit de vele vragen die door mijn hoofd jagen.

Nu gebleken is dat zelfs de geroemde *best beschikbare technologie* (BBT) samen met de talloze procedures en regelgeving van overheden (waar we ons geweten mee susten), ons niet kunnen vrijwaren voor rampen. Rampen, die door de concentratie van hoog risico bedrijven op industrieterreinen dicht bij onze woon- en leefgebieden, gedurende het eerste kwartaal 2011 onomstotelijk *onafwendbaar* en *onontkoombaar* zijn gebleken.

Eric Conscience.